

Sinds 7 oktober 2023 is het conflict tussen Israël en Palestina weer in alle hevigheid opgelaaid. Het begon deze keer met een brutale aanval van Hamas op feestvierende Israëlieten. De vergelding van Israël was hard en te verwachten. Het conflict is niet op 7 oktober begonnen maar veel eerder, alleen de heftigheid is nu uitzonderlijk. En ja er zijn aanslagen geweest waarbij hele bussen werden opgeblazen door de Palestijnen, er zijn kampen met gevluchte vrouwen en kinderen door de Israëlische luchtmacht plat gegoooid en toch voelt dit heftiger aan.

Het roept vragen op, het dwingt ons bijna een positie te kiezen. De politiek neemt positie in en wij volgen. Maar de vragen blijven onbeantwoord of onvolledig beantwoord. Vragen zoals, heeft de staat Israël bestaansrecht, is kritiek op de staat Israël toegestaan. Is de vergelding proportioneel. Kunnen we het geweld van alle twee de kanten afwijzen zonder positie te kiezen. Waarom reageert de wereld zo heftig. En dan zijn er nog de “kleinere” vragen. Zoals hoe heeft dit kunnen gebeuren. En de vraag die altijd weer terug komt, hoe moet dit eindigen en vooral wanneer. De “kleinere”vragen probeer ik te beantwoorden in een stuk over de geschiedenis van het conflict.

Ik wil antwoord hebben op mijn vragen. Laat ik kijken hoever ik kom.

Heeft Israël bestaansrecht, laten we daar dan als eerste naar kijken. Het land van melk en honig, het beloofde land. Het land door God gegeven aan zijn uitverkoren volk. Dat staat in de bijbel, een drieduizend jaar oud boek waarvan de inhoud op zijn minst niet wetenschappelijk bewezen is. Het wordt als legitimatie gebruikt, als de juiste juridische bestaansreden van de staat Israël. Niet een door de mens bedacht verdrag maar een eeuwenoude tekst uit een periode dat men nog dacht dat de aarde plat was. Amper een rechtvaardiging. En toch wordt de bijbel gebruikt, of misbruikt om de staat Israël bestaansrecht te geven. Op de bijbel ingaan heb ik regelmatig gedaan en aangegeven dat ik die rechtvaardiging meer dan kolder vind. Het recht op een land omdat het in een verzonnen boek staat kan er bij mij niet in.

Maar de vraag blijft natuurlijk, heeft een staat überhaupt bestaansrecht. Het antwoord is heel kort door de bocht een hartgrondig nee. Mensen hebben bestaansrecht, naties niet. Landen en hun grenzen veranderen. Landen bestaan en verdwijnen weer. Dat is al eeuwen lang zo en dat zal ook zo blijven. Even in willekeurige volgorde een aantal min of meer onafhankelijke staten die ooit bestaan hebben en dachten eeuwigdurend te zijn. Laten we bij huis beginnen. Het graafschap. Holland, ooit een machtig en invloedrijk Graafschap nu een opgesplitst onderdeel van het Koninkrijk der Nederlanden. Of iets recenter, Joegoslavië dat bestond van 1918 tot 1992 uit elkaar gevallen in meerdere landen. Ook Tsjecho-Slowakije bestaat niet meer, had waarschijnlijk geen bestaansrecht meer. Of het koninkrijk Aragon 1035-1707 hield op met bestaan, de Duitse Democratische Republiek bestaat niet meer. Het Romeinse Rijk ook al weg bij gebrek aan bestaansrecht. En zo zijn er meer. Daar komt bij als Israël bestaansrecht heeft waarom Palestina dan niet.

Wat nu Israël is, is ooit bezet geweest door Rome en ver daarvoor door Babylon, ongeveer wat nu Irak is. Toen de Israëlieten aankwamen in het beloofde land vonden zij een land dat bewoont was. In de bijbel, dat boek dat gebruikt wordt als legitimatie van de staat Israël staan de nodige verhalen van veroveringen van het land en het uitmoorden van de oorspronkelijke bevolking. Deze geschiedenis herhaald zich nu.

Golda Meir zei; toen we aankwamen in 1948 was het land leeg en onvruchtbaar. Het land was niet leeg, er woonde miljoenen mensen, er werd honderden dorpen met de grond gelijk gemaakt om plaats te maken voor joodse nederzettingen. De oorspronkelijke bevolking werd systematisch uitgemoord, ze wisten dat het land niet leeg was en dat er voor gevochten moest worden.

David Ben-Gurion, de eerste president van Israël zei in 1938, laten we niet vergeten dat wij de agressor zijn en dat zij, de Palestijnen zich verdedigen. Het land is van hun, wij willen ons vestigen. Of zijn woorden in 1943, als leider van een Arabisch land zou ik geen vrede sluiten met ons, we hebben immers hun land ingepikt. Later was hij deze uitspraken al vergeten, in 1948 toen hij president werd begon het moorden en verjagen van de Palestijnen.

Heeft Israël bestaansrecht als staat, nee net zo min als andere staten. Hebben joden recht op een eigen land, nee waarom. Hebben christenen recht op een eigen staat, nee ook niet. Waarom zou een geloofsgroep recht hebben op een eigen staat. En als dat voor de een geldt, geldt het dan ook voor de rest van de geloofsgroepen. Hebben Israëlieten recht op een eigen staat, ja waarom niet. Het volk Israël bestaat uiteindelijk ook door de gratie van de bijbel. We bedoelen ermee de inwoners van een land maar deze hebben veelal een andere oorsprong. Mensen zijn uit de hele wereld gekomen om in de staat Israël te wonen en zo Israëliet geworden. Het volk van Israël zoals dat in de bijbel staat is al lang verdwenen in de mist van de wereldgeschiedenis. Er is ooit gekeken naar meerdere gebieden waar joden hun eigen staat konden opbouwen. Er is onder naderen gesproken over Argentinië als een mogelijkheid.

Mag hun recht op bestaan ten koste van andere gaan, nee. Laten we ook niet vergeten dat de staat Israël als enige staat zijn eigen grenzen niet erkent.

Er wordt maar steeds gesproken over het Joodse volk. En hoewel ik dat begrip begrijp snap ik absoluut niet wat er met dat volk bedoeld wordt. Ik heb namelijk nog nooit gehoord van het Hersteld Hervormde volk, of van het Christelijk Gereformeerde volk. Laat staan van het Rooms Katholieke volk of van het Pinkster Gemeente volk, om maar een paar geloofsstromingen te noemen. Maar zodra het over het jodendom gaat is er direct sprake van een joods volk. Even een vraag tussen door, hoe ziet iemand van het joodse volk er eigenlijk uit. Bruin, krullend haar, bruine ogen en een haakneus?. Zoals netjes beschreven in het boek. Der Judenstaat van Theodor Herzl uit 1896, of netjes beschreven in de pamfletten van de nazipartij. En als we het toch over hebben hoe ziet iemand uit het Reformatorisch volk er uit. Is daar ook een pamflet van, en zo ja waar kan ik dat lezen.

Jood zijn is niet onderdeel zijn van een volk maar onderdeel zijn van een geloofsgroep. Er wonen vrijwel overal op de wereld joden. En een Nederlandse jood ziet er anders uit dan een Congolese jood. Behoort ook tot een heel ander volk, spreken een andere taal hebben een andere cultuur en zien er ook totaal anders uit. Als er al een Joods volk bestaat is het geen homogeen volk. Het lijkt er op dat het enige dat ze bindt het geloof is. En nee niet iedere Jood spreekt Hebreeuws, voor een deel van de Joden is dat de taal van de synagoge en meer niet. Wat nu als iemand geen jood meer wil zijn, is hij of zij dan volkerloos. Er stappen elke dag mensen uit een christelijke geloofsgroep zonder dat zij uit een volk stappen. Ontkerking heet dat. Ik ben ooit uit de kerk gestapt maar hoor nog steeds tot het Nederlandse volk. Dezelfde cultuur en gebruiken, dezelfde taal, eigenlijk veranderde er niet en ik werd ook niet gesommeerd het land te verlaten.

Wat maakt een volk een volk. Is geloof voldoende om een volk te definiëren. Voor elke geloofsgroep is dat niet het geval, behalve voor het Joodse geloof. Op zijn minst vreemd. Waar komt dat dan vandaan, die volharding om het een volk te noemen.

Als eerste uit de bijbel. God noemt de joden het uitverkoren volk. Hij belooft als eerste hen het land waar zij naar hartenlust in zijn naam de oorspronkelijke bewoners mochten uitmoorden. Zo groot is zijn liefde voor het uitverkoren volk en zo groot is de hekel die hij heeft tegen andere volkeren. De tweede reden is iets moeilijker namelijk schuldgevoel. Het Christendom is ontstaan uit het Jodendom maar is een compleet andere kant op gegaan en eeuwen lang hebben de christenen de joden vervolgd. Tijdens de kruistochten die in naam gingen om Jerusalem te bevrijden van de islamieten werden net zo makkelijk joodse nederzettingen verwoest en hun inwoners vermoord. Het waren immers de joden die "onze" Christus hadden vermoord. En natuurlijk het een andere kant op kijken tijdens de tweede wereld oorlog toen er 6 miljoen joden werden vermoord. Zelf het wegsturen van gevluchte joden die zich bij ons aan de grens melden.

De laatste reden is misschien het minst leuk maar omdat er ooit iemand is geweest die de joden omschreef als een volk. Een volk dat er op uit is andere culturen te verwoesten. Lees het boek. Der Judenstaat van Theodor Herzl en Mein Kampf van Adolf Hitler en andere nazi geschriften.

Overigens was Theodor Herzl geen nazi maar Hitler maakte wel gebruik, en vooral misbruik, van het boek van Herzl. Als het gezien wordt als volk kan je ze makkelijk tot vijand maken. Kun je makkelijk uiterlijke kenmerken gebruiken om ze uit te sluiten. Herkenbaar en dus opspoorbaar.

De volgende vraag, mag iemand kritiek hebben op het beleid van de staat Israël. Kritiek hebben op het beleid van de staat Israël lijkt een zonde te zijn, ofwel door het verleden van joden vervolging ofwel omdat kritiek op de staat kritiek op god is. En alle twee worden niet geaccepteerd. Toch heb ik kritiek op die staat. Ik verafschuw de daad van Hamas op 7 oktober en de vergelding van Israël. Het is namelijk mogelijk om alle twee te veroordelen, het gedrag van zowel de een als de andere partij. Het lijkt misschien onmogelijk maar het kan dat iemand het geweld van alle twee veroordeeld. Geweld afwijst als oplossing zonder partij te nemen. Kritiek hebben op het beleid van een staat zonder zelfs maar te kijken naar het dominante geloof van die staat. Misschien is het niet helemaal duidelijk maar er wonen ook niet joden in Israël. Er zijn zelfs joodse Palestijnen. En er wonen ook christenen in Israël, ja het klinkt bijna ongeloofwaardig. Waarom heb ik kritiek op de staat Israël en waarom heb ik kritiek op de Palestijnse staat en dan met name Hamas.

De aanval van 7 oktober 2023 is weerzinwekkend te noemen, walgelijk en onnodig provocerend. De reactie echter is buiten proportioneel. De wraak van Israël, duurt inmiddels al drie jaar en heeft duizenden doden opgeleverd. Een totale verwoesting van de stad Gaza. En de Westelijke Jordaanoever, waar Hamas niet actief is. Nog dagelijks worden er mensen gedood door geweld gepleegd door Israël, elke dag. Nog dagelijks worden mensen uit hun huis gejaagd voor een illegale nederzetting, elke dag. Nog elke dag worden kinderen tegen gehouden die naar school willen, nog elke dag.

Een staat maakt beslissingen die het volk ervaart, en dat kan goed zijn en slecht. Een door het volk gekozen regering doet dat in naam van het volk maar kan nooit naar iedereen luisteren of ieders wensen inwilligen. Dat zien we overal. Een dictator heeft het makkelijker, hij (of zij) beslist en het volk heeft het maar te accepteren. Wie niet akkoord gaat verdwijnt in de gevangenis of naar het kerkhof.

Israël en Palestina zijn twee democratische landen waarbij het volk zijn leiders kiest. De meerderheid mag uiteindelijk regeren en de beslissingen maken. En dan vooral die waar hun aanhang achter staan. Als het goed is gaat het dan om de meerderheid.

Het is dus een vrije keuze. Net als het mijn vrije keuze is om daar op te reageren. Nederland is een vrij land waarbij de vrijheid van meningsuiting vast staat. Dus ja ik mag kritiek hebben op het beleid van een ander. Net als ik hier kritiek mag hebben op het beleid. Dus ja ik heb kritiek op het beleid van Hamas in Palestina en verafschuw dan ook het geweld van 7 oktober 2023. en ja ik heb kritiek op het beleid van Israël door de reactie die nu al drie jaar gaande is. Ik heb ook kritiek op Israël vanwege hun beleid op de Westelijke Jordaanoever waar Palestijnen al dan niet met geweld uit hun huis gejaagd voor weer een illegale nederzetting. Ja ik heb kritiek op iedereen die zegt dat het bestaansrecht van Israël ten kosten mag gaan van de Palestijnen.

Is mijn kritiek direct een reden om mij antisemiet of anti zionist te noemen. Ach ja waarom niet, wij hebben vrijheid van meningsuiting. Ik vraag dan allen wel om alle twee de termen goed te bestuderen voordat ze te pas en te onpas worden gebruikt.

Mijn conclusie; het is en blijft en lastig conflict. Er zijn meerdere waarheden en meerdere leugens te vertellen over alle twee de partijen.

Echter kritiekloos achter de een staan wil zeggen dat al het geweld waar die kant voor staat ook geaccepteerd wordt, geen kritiek wil immers zeggen dat alles goed gekeurd wordt. Dat is voor mij onmogelijk. Ik verafschuw het geweld van alle twee. Het geweld van Israël en het geweld van Hamas en daarvoor de PLO. Er zijn in dit conflict duizenden onschuldige burgers gedood bij bomaanslagen, gijzelingen en bombardementen op vluchtelingen kampen. Ik kan niet het een verdedigen en het ander veroordelen. Heb ik begrip voor de acties, nee. Wel voor wat de partijen er toe bracht. Begrip wil niet zeggen dat ik een van de twee partijen steun, het wil alleen maar zeggend dat ik sommige beweegredenen begrijp. Voor mij blijft altijd overeind staan dat geweld een uiterste middel moet zijn, het lijkt nu gewoon te worden. Wie er gelijk heeft en wie steun verdient, als land,

is niet aan mij. De slachtoffers van geweld verdienen steun zonder naar hun afkomst te kijken. We kunnen alleen maar hopen dat op een dag de leiders in alle redelijkheid elkaars volk, en geloof, accepteren en de ruimte bieden hun leven in rust en vrede te leven. Al vrees ik het ergste. De regering van Israël, lijkt geen enkele aanstalten te maken om de Palestijnen te erkennen, ook niet op de Westelijke. Jordaanoever.

Mij rest slechts objectief kijken en de geschiedenis bestuderen. Dat zie ik de waarheden, de leugens, en de twijfels. En hopelijk komt er een dag dat ik vrede zie.